

[Grønning.]

Helge Rodes Ord om Danmarks Hvede og Danmarks Rug, som Dybbøl Mølle maler. Nu ved jeg godt, at Digterordet rækker langt dybere end til et Spørgsmaal om Korn, men det siger dog dette, at vi skal tage Vare paa vort eget, og det er netop det, som er et Ledemotiv i de to Lovforslag, som her skal drøftes. Hidtil har det jo ikke i fremtrædende Grad været Danmarks Hvede og Danmarks Rug, som vore Møller har malet, men som Forholdene har udviklet sig, haaber jeg, det maa blive det i Fremtiden.

Princippet i det af den højtærede Landbrugsminister fremsatte Lovforslag om Tillæg til Kornloven, hvorefter der vil blive gennemført Indmalingstvung for Rug og Hvede ved Fremstilling af Mel til Menneskeføde, kan vi hilse med Tilfredshed. Vi er derfor ogsaa villige til Forhandling om Forslaget i Forventning om, at der kan naas et Resultat.

Allerede i en Aarrække har vi inden for Det konservative Folkeparti arbejdet paa at vække Forstaaelsen af den Betydning, det vilde have, om vi her i Landet kom ind paa et større Forbrug af hjemmeavlet Brødkorn. Jeg minder om, at Tanken om Indmalingstvungen allerede blev rejst af mit Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, ved det første Kornlovsforslag, der blev forelagt her i Tinget den 31. Marts 1933 af Det konservative Folkeparti. Direkte Forslag herom blev stillet fra konservativ Side samme Efteraar, da den første Kornordning vedtoges, men Indmalingspaabudet — der blev foreslaaet 60 pCt. Indmaling af dansk Rug og Hvede ved Fremstilling af Rug- og Hvedemel — blev ikke lovfæstet ved denne Lejlighed. Senere er Forslag herom paa ny fremsat af Det konservative Folkeparti, senest den 6. Februar 1936, hvor det ærede Medlem Hr. Ulrich motiverede Forslaget med Henviisning til, at lignende Foranstaltninger med godt økonomisk Resultat for længst var iværksat i vore Nabolande, uden at det i nogen som helst Maade havde skadet Forbrugerne.

Nu foreligger der altsaa et Regeringsforslag, som vi skal tage Stilling til, og jeg kan kun sige, at vi paa flere Omraader kan give vor Tilslutning til den Motivering og de Bemærkninger, den højtærede Minister fremkom med ved Lovforslagets Fremsættelse. Navnlig har det glædet mig at læse Ministerens Bemærkninger paa Sp. 40, at „vi selvfølgelig ikke bør komme til at staa i den Situation, at vi indfører Korn

fra Udlandet og vort eget Korn ikke kan sælges eller maa sælges til Spotpriser“. Naar man erindrer sig ledende Økonomers Udtalelser om dette Spørgsmaal for ikke ret mange Aar siden, hvor det altid blev hævdet, at der selvfølgelig ikke blev ført mere Korn ind i Landet, end der var Brug for, er der Grund til at understrege Ministerens Opfattelse, som i Virkeligheden siger, at det er nødvendigt, at der træffes Foranstaltninger til at sikre dansk Korn en Fortrinsstilling i det hjemlige Forbrug. Det er et Synspunkt, som vi stadig har hævdet. Jeg kan derfor kun erklære mig enig med den højtærede Minister heri, og jeg haaber, at dette Synspunkt fuldt ud maa blive hævdet.

Vi har jo før været i den Situation, at der indførtes Korn fra Udlandet og vort eget enten ikke kunde sælges eller maatte sælges til Spotpriser, og mange vil mene, at vi netop i Øjeblikket staa i Fare for igen at komme i denne Situation, som jeg haaber, den højtærede Minister vil hjælpe til at afværge ogsaa for de øvrige Kornsorters Vedkommende. Det viser sig nemlig just i disse Dage, at det er i de kapitalfattige Egne, Bortsalget forceres stærkest frem, og hvor Priserne derfor slet ikke kan holde. I sin Fremsættelsestale har den højtærede Minister opgivet Forbruget af Hvede og Rug til Brødfabrikationen til ca. 400 000 t eller 4 Mill. Tdr., fordelt med ca. 224 000 t Hvede, hvoraf kun 57 000 t af dansk Avl, og 170 000 t Rug, hvoraf 44 000 t dansk Avl. Indførselen har altsaa andraget 293 000 t eller ca. 3 Mill. Tdr., hvilket udgør 75 pCt. af det samlede Forbrug.

Hvad Produktionen angaar, kan denne for 1937 paa Grundlag af Arealopgørelse og gennemsnitligt Foldudbytte opgøres til ca. 250 000 t Rug og 370 000 t Hvede, i alt ca. 620 000 t eller 6,2 Mill. Tdr., og Avlen kan ikke antages at være mindre i Aar. Med et Forbrug af ca. 4 Mill. Tdr. skulde der saa være rigeligt til Forbruget, selv naar man tager i Betragtning, at der altid vil være Partier, som ikke egner sig til Brødkorn og derfor maa anvendes til Opfodring. Men med en Avl af 1½ Gang Forbruget maa vi være paa den sikre Side, og jeg mener derfor ikke, der kan være nogen Betænkelighed ved at gaa til en noget højere Indmalingsprocent end foreslaaet af den højtærede Minister. I det Forslag, som i sin Tid blev fremsat fra mit Partis Side, var der foreslaaet en Indmalingsprocent af 60, men siden har Erfaringer fra Sverige vist, at man uden Vanskelighed kan gaa langt højere.